

Nr 446

Av fru Kristensson, angående rätten till reseersättning från den allmänna sjukförsäkringen i samband med förlossning.

Inom förlossningsvården gäller liksom inom sjukvården att utvecklingen går mot en alltmer ökad specialisering. Verksamheten inom mödravården ombesörjes i princip av inom den öppna vården verksamma tjänsteläkare och distriktsbarnmorskor. Förvården innebär, att ett visst antal kontroller av blivande mödrar skall äga rum. Enligt normalinstruktion för den förebyggande mödra- och barnavården (MF nr 121) skall i normalfallen minst tre läkarundersökningar erfordras. Antalet undersökningar hos barnmorska bör vara så stort att en noggrann kontroll av den blivande moderns hälsotillstånd och havandeskapets fortskridande möjliggöres. Om avvikelser från det normala visar sig eller misstänkes bör samråd med läkaren ske.

Om oregelbundenheter inträder under havandeskapstiden hänvisar barnmorskan patienten till tjänsteläkaren. I många fall är komplikationerna av sådan art att läkaren i sin tur måste remittera patienten till gynekolog.

Gällande författningar synes ej lägga hinder i vägen för tjänsteläkare och distriktsbarnmorska att träffa överenskommelse om att distriktsbarnmorska må efter eget bedömande kunna hänvisa patient direkt till i obstetrik och gynekologi specialutbildad läkare.

Ur patientens synpunkt innebär ett sådant arrangemang uppenbara fördelar genom att dubbla läkarbesök undviks. För de hårt arbetstyngda tjänsteläkarna måste en sådan möjlighet till direktremiss från distriktsbarnmorska till gynekolog framstå såsom önskvärd.

Enligt gällande lag om allmän sjukförsäkring, paragraf 16, stadgas bl. a., att om försäkrad efter hänvisning av läkare sökt läkarvård vid sjukvårdsanstalt må i vissa fall reseersättning kunna utgå. Det framstår som naturligt att patient även efter hänvisning av distriktsbarnmorska på sätt ovan sagts bleve berättigad till reseersättning efter samma grunder som gäller vid remiss av läkare.

Sjukförsäkringslagstiftningen är för närvarande föremål för översyn. Det vore önskvärt att i samband härmed även här påtalade förhållanden uppmärksammades.

Under åberopande av vad ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att utredningen för översyn av sjukförsäkringslagstiftningen måtte få i uppdrag att utreda ovan upptagna spörsmål.

Stockholm den 26 januari 1962

Astrid Kristensson